

עפ (מרכז) 3741-06-25 - ירון אמסטט (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

ע"פ (מרכז) 3741-06-25 - ירון אמסטט נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

ע"פ (מרכז) 3741-06-25

ירון אמסטט (עצור/אסיר בפיקוח)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[16.06.2025]

כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

החלטה

בקשת מערער לביטול פיקוח אלקטרוני, בו חויב בתנאי לעיכוב ביצוע של עונש מאסר בפועל.

השתלשלות ההליך וטענות המבקש:

ביום 04.02.25 הורה ביהמ"ש קמא הנכבד, לאחר שהמבקש-המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון, על העברת המבקש-המערער ממעצר בכליאה למעצר בפיקוח אלקטרוני, על-אף התנגדות המשיבה.

ביום 28.04.25 נגזר דינו של המבקש לעונש עיקרי של מאסר, שביצעו עוכב לבקשת ההגנה עד ליום 28.05.25. ביהמ"ש קמא קבע שעד לכניסת המבקש למאסר יעמדו בתוקפם כל התנאים והערובות כפי שהיו בעת גזירת הדין.

ביום 12.05.25, במענה לבקשה נוספת של ההגנה, הוארך תוקפו של עיכוב הביצוע עד ליום 12.06.25, וביהמ"ש קמא חזר על הוראתו בדבר תוקפם של התנאים והערובות עד להתייצבות המבקש למאסר.

ביום 04.06.25 ניתנה החלטת חברתי, כב' הש' מרשק מרום, על עיכוב ביצוע רכיב המאסר, כנגד ערובות כספיות שקבעה ואיסור יציאה מארץ, לפי הסכמת המשיבה.

ביום 05.06.25 הודיעה התביעה כי בשל טעות נשמטה מהסכמתה לעיכוב הביצוע התייחסות למעצר בפקא"ל ולכן מתבקשת הארכת כלל התנאים המגבילים, שבהם המעצר בפקא"ל. באותו יום ניתנה החלטתי ולפיה "כלל התנאים המגבילים את חירותו של המבקש-המערער, ובפרט פיקוח אלקטרוני, יעמדו בתוקפם עד לתום ההליך/ מתן פסק-דין", כשניתנה להגנה האפשרות להגיש השגות תוך שבעה ימים.

עתה לפניי "תשובת המבקש והשגותיו לתגובתה המתוקנת של המשיבה", בה מתבקשת הסרתו של הפיקוח האלקטרוני ולחילופין התרת יציאתו של המבקש לעבודה (שלא פורטה). ואלו טעמי הבקשה:

א. המשיבה לא ציינה בבקשתה המתוקנת כל טעם המצדיק את הותרת המבקש במעצר בפקא"ל, מבלי לבחון אפשרות לאמצעים שפגיעתם בחרות המבקש פחותה;

ב. עם מתן גזר הדין בביהמ"ש קמא, אמורים לפקוע תוקפם של מעצר ושל תנאי השחרור, "אלא אם קבע בית המשפט אחרת", כהוראת סעיף 21(ח) לחוק סדר הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, תשנ"ו-1996. לשון הסעיף ורוחו משקפים את החובה לשקול בשלב זה את הצורך בהמשך המעצר או תנאי השחרור, ובוודאי שאין להורות ללא נימוקים על הארכת תוקפם של אלו באופן אוטומטי;

ג. בענייננו, הביסוס להמשך תוקפם של תנאי השחרור הוא הבטחת התייצבותו של המבקש לנשיאת עונשו, אם יידחה ערעורו. והנה, בהחלטת כב' הש' מרשק מרום נקבעו תנאים כספיים של-ממש, כשגובה ההפקדה והערובות הוא כפול מזה שנקבע בהחלטת ביהמ"ש קמא;

ד. יש להביא בחשבון את חלוף הזמן, מעת העברת המבקש לפקא"ל ביום 04.02.25 עד עתה ועד למועד הקבוע לשמיעת הערעור, ביום 08.09.25. כך במיוחד עקב מצבו הכלכלי הרעוע של המערער, שיציאתו לעבודה אמורה לשפר;

דין ומסקנות:

שימורו (או חידושו) של מעצר בפקא"ל כחלק מתנאי עיכוב הביצוע של עונש, אינו יוצר כל בעיה משפטית, וראו ע"פ 38207-09-24 פלוגי נ' מ"י (26.9.2024), פסקה 19; ע"פ 5421/20 ברנס נ' מ"י (17.08.20);

המבקש אינו נהנה עוד מחזקת החפות, וספק רב אם השתנתה כל נסיבה המפחיתה או מאיינת את מסוכנותו של המבקש, אותה זיהה ביהמ"ש קמא בהחלטותיו - המבקש היה נחוש בהתמדתו לבצע עבירות של הלנה והעסקת שב"ח, גם לאחר הרשעה קודמת, ובמצב הבטחוני דהיום גדלה הסכנה לבטחון המגינה ותושביה, וגם גדל העומס על רשויות הביטחון. משיקולים אלה לא נגרע דבר בהחלטותיה של חברתי, כב' הש' מרשק-מרום.

ההחלטות ניתנו לאחר שיקול-דעת שיפוטית ולא מובנת טרוניית המבקש בדבר "הארכת תוקף אוטומטית" של תנאי המעצר והתנאים הכספיים.

ולסיכום, לא נמצא טעם טוב לביטולו של הפיקוח האלקטרוני, ואף לא לצמצמו, על-אף טענה בדבר חלוף הזמן מחודש פברואר 2025 ועל-אף טענה בדבר מצב כלכלי דחוק.

הבקשה נדחת.

עותקים לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ה, 16 יוני 2025, בהעדר הצדדים (לבקשת ב"כ המבקש).